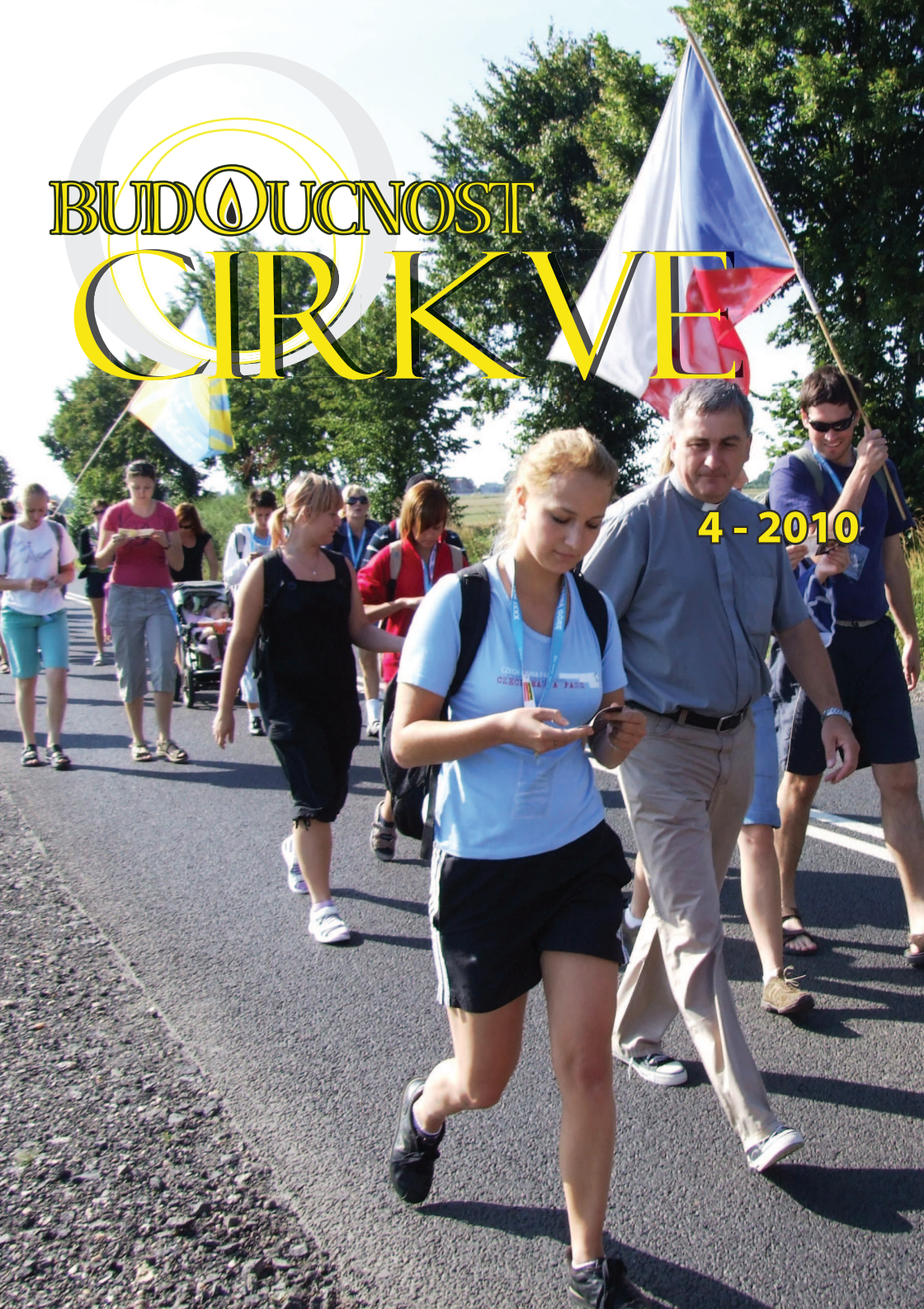

BUDUCNOST CIRKVE

4 - 2010

EDITORIAL

Milí čtenáři,

ve dnech podzimních se vám opět dostává do rukou časopis Budoucnost církve.

A co je obsahem tohoto nového čísla? Otiskujeme druhou část překladu, který je možná náročnějším odborným textem, ale může nás motivovat, abychom uvažovali nad obsahem i formou své vlastní služby v církvi. O tom jak připravovat kněze a jak je podporovat během vedení diecézních center života mládeže se můžete dozvědět v článku Jana Čapka, který vychází z podkladů provedeného výzkumu mezi mladými lidmi a kněžími, kteří na diecézních centrech života mládeže pracují nebo pracovali. Celý výzkum najdete v příloze on-line vydání nebo si jej můžete zakoupit na diecézních centrech mládeže.

O tom, jaké to bylo na Celostátním setkání animátorů, se s námi podělili přímí účastníci, stejně jako zavzpomínali ti, kteří se v minulém roce bezprostředně setkali tváří v tvář se Svatým otcem během setkání s mládeží ve Staré Boleslavi.

Něco málo o řediteli diecézního centra pro mládež v českobudějovické diecézi P. Romanu Dvořákovi se můžete dozvědět v rozhovoru s ředitelem.

V příštím roce se uskuteční, jistě také za vaší účasti, Světové dny mládeže v Madridu. Přinášíme vám základní informace o organizaci, ceně, dopravě, přihláškách, ale i o patronech tohoto setkání.

Ještě bych vás chtěla pozvat na letošní již 16. ročník Konference o mládeži, která se uskuteční ve dnech 25. a 26. listopadu v Arcibiskupském kněžském semináři v Olomouci na téma Mladý člověk a rodina.

Příjemné chvíle u Budoucnosti církve přeje

Zdeňka Hennigová

BUDOUCNOST CÍRKVE, časopis pro podporu pastorače mládeže. Ročník XVII., číslo 4. Vychází 5x ročně.

Vydává: Asociace křesťanských sdružení mládeže, o.s. a Sekce pro mládež České biskupské konference, Thákurova 3, 160 00 Praha 6.

Redakce: Zdeňka Hennigová, Marie Světníčková, Anna Brabcová, Petra Přenosilová, P. Vít Zatloukal, Petr Jakeš, Petr Hrtús.

Adresa: Thákurova 3, 160 00 Praha 6, tel.: 220 181 739, mladez@cirkev.cz.

Sazba: P. Vít Zatloukal. Tisk: Tiskárna Kleinwächter, Frýdek-Místek

Foto na obálce: archiv Diecézního centra pro mládež plzeňské diecéze.

Registrace MK ČR E 18746. ISSN 1803-8158. Objednávky přijímá redakce časopisu. Rozšiřuje se bezplatně.

Editorial	2
Osobní mezilidská setkání	3
Služby (v církvi)	4
Jak připravovat kněze a jak je podporovat během vedení DCŽM	8
Návštěva papeže - rok poté	13
Svědectví	16
Rozhovor s ředitelem	18
Benedikt XVI. zve mladé do Madridu	19
Světové dny mládeže	20
DEVĚT patronů světových dnů mládeže	21
Silvestr na Vesmíru	22
Kvíz: Kdo je kdo	23
Konference o mládeži	23

OSOBNÍ MEZILIDSKÁ SETKÁNÍ

Nevím, jak vy, ale já jsem o prázdninách prožila nejrůznější chvíle setkání, rozhovorů, seznámila jsem se s novými lidmi a bylo to často moc hezké, ale někdy i náročné.

Když se nad tím právě zamýšlím, musím říct, že není setkání jako setkání. Není rozhovor jako rozhovor. Jsou chvíle krásné, jsou i chvíle méně hezké a některým momentům bych se nejraději vyhnula.

Vlastně když to tak vezmu, celý náš život je plný nejrůznějších pracovních, spontánních či jiných setkání. A tak si dávám otázku: Co se v těch chvílích děje? Co je při nich důležité? Myslím, že často je velmi důležitá forma komunikace. Není nic krásnějšího, než když vycítíme od druhého nezištné přijetí a jeho pravdivost v tom, co říká. Důležitý je také obsah rozhovoru. Co si sdělujeme. Jsou totiž rozhovory krátké a dlouhé, ale jsou i rozhovory povrchní a hluboké, které v nás zanechají

hluboký pokoj, povzbuzení či nový náboj. Záleží i na člověku či skupině lidí, s kterými se setkávám. Kdo je ten, s kým hovořím, rozmlouvám? Přítomnost druhého člověka, který se mi snaží porozumět a je cele se mnou, může být opravdu útěchou. Důležité je ovšem také to, s čím přicházím já. Co do vztahu či rozhovoru přináším já? Jaké jsou mé myšlenky? Jak vlastně hovořím?

Odpověď nacházím v listě Efezanům: *At' vám z úst nevychází žádná ošklivá řeč, ale mluvíte jen taková slova, která mohou přispět k duchovnímu prospěchu tam, kde je toho třeba (...). Daleko at' je od vás každá zabořklost, prchlivost, hněv, hádání, nactiutrbání a všechny druhy špatnosti. Spíše buďte k sobě navzájem dobří, milosrdní... (Ef 4,29-32)*

Nechejme při všech našich setkáních mluvit Toho, který je Láska a Pravda.

Markéta Hanáková, FMA

SLUŽBY (V CÍRKVI)*

Luigi Sartori

Ve studijní části Budoucnosti církve přinášíme druhou část překladu ze slovníku Pastorače mládeže věnovaného pojetí služby v církvi.

2.2. Vztah mezi svátostnou a právní strukturou

V dějinách, které následovaly biblické období, rostla důležitost liturgicko–svátostné a institucionální struktury. Někdy se hovořilo o jistém úpadku charismat a růstu neomezené a monopolní moci služby pastýřů, jak ve službě liturgické, tak ve službě autority. Samotný výraz služba (který se stále méně užíval ve vztahu k pojmu charisma) byl nakonec vyhrazen pouze pro úkol – roli pastýřů. Ale taková interpretace dějin a tradice není přesná. Církev vždy hodnotila ty, kdo byli obdařeni „duchovními dary“. Když se však církev později stala mnohostrannou či vlídnou i k průměrným, slabým ve víře, křehkým v mravech, i k hříšníkům, kteří nehodlali přerušit svou příslušnost ke křesťanské víře, musela vždy oddělovat místo těch, kdo měli „duchovní dary“, od místa ostatních. Musela pak soustředit pozornost všech na některé vážné a diskriminující momenty v liturgii. Nakonec musela posílit právní struktury, protože podporovaly křehkost slabých. Nehodláme brát na lehkou váhu negativní aspekty takového procesu, ale musíme říct, že se nejednalo o všeobecné znehodnocení či oslabení charismat všech. Vždy totiž bylo možné získávat povolání ke křesťanské zralosti v mase *minores in fide* (toto označení platilo ve středověku pro ty, kdo tvořili většinu). Upřednostňovala se bratrstva, třetí řády a další instituce, které umožňovaly dosáhnout křesťanské zralosti v souladu se skupinami, které se výslovněji „zasvětily“ dokonalosti (řád kleriků nebo „stav“ řeholníků).

Samozřejmě pouze v poslední době se mohlo více pronikat do církve. Bylo konečně možné překonat kritérium oddělených tříd, obava o kvalitu převažuje nad kvantitou či počtem. Každý křesťan má dnes k dispozici všechny pomůcky a povzbuzení, aby se stal aktivním, vědomým a svobodným ve své příslušnosti k církvi. Každý je povzbuzován, aby objevil vlastní charisma či vlastní povolání ke službě ve společenství a ve světě.

Nyní je lépe než v minulosti možné upřesnit uplatnění v církvi, ve struktuře „charismaticko–služebné“ ve vztahu ke dvěma ostatním: svátostné a právní.

2.2.1. Liturgie

Liturgie stojí v srdci církve, protože Kristus dal spásu a zrodil církev především prostřednictvím činnosti kněžsko–sakrifikální oběti lásky přinesené Otcí. Vertikální a vzestupný moment (kult) je důvodem vertikálního sestupného momentu (vykoupení). To vše však musí být teocentrické i v církvi; čili tělo Kristovo, kterým je církev, musí zůstat přičleněné k sakrifikálnímu kultu a k svému prostředníku Kristu, který je její Hlavou.

Jedinečnou činností je tedy liturgie. Služby jsou pak nejen vyjádřením vertikálního vztahu, který spojuje Krista s Otcem v Duchu, ale jsou rovněž plodem tohoto vztahu. Církev pro svoji existenci stále čerpá z výsosti, ze slova a z lásky (milost). Na tom je závislá a tomu je podřízena. Pokud jde o všechny služby, liturgie představuje čin-

nost–znamení, které ozřejmuje zdroj a cíl, tedy začátek a konec. V jistém ohledu se všechny služby musí vztahovat k liturgii. Svátosti v jistém ohledu plně pokřesťanství a činí služby–charismata plně církevními. Charismata mohou již „před tím“ potenciálně existovat v lidské přirozenosti a ve svátosti jsou posvěcena a utvářena podle Krista.

Každá služba by také měla být v církvi vyjádřena jako dar, který sestupuje z nebes; jako povolání, skrze které Boží láska vstupuje do dějin a stává se konkrétní (za darováním se člověka, jednotlivce nebo ve společenství, se skrývá Bůh, který dává, který je dáván a který nabízí svou lásku). Jinými slovy, každá služba je autentická v té míře, v jaké žije v prostředí modlitby a je připravená ukázat lásku, která sestupuje z výsosti.

2.2.2. Instituce či právní struktura

Instituce nebo právní struktura je jako poslední, tedy na třetím místě - po charismatu a po svátosti. Nesmí však proto být považovaná za méně důležitou. V dějinách se viditelná konkrétnost církve projevovala harmonicky, uspořádaně a důstojně. Pavel ve svém pojednání o charismatech doporučuje, aby se vše činilo „slušně a spořádaně“ (1Kor 14, 40). Mezi charismata zahrnuje i „předsedání“ (srov. 1Kor 12, 28). II. vatikánský koncil se snažil koordinovat charismata s autoritou a hovoří o tomto posledním jako o charismatu.

Současná teologie přináší další tři aspekty, které zvýrazňuje. Především považuje za důležité pro budoucnost více potvrzovat modalitu kolegiálního vykonávání autority. Pouze tak se může lépe hodnotit bohatství a různost darů charakterizujících církev, která se stala katolickou, čili jednou a pluralitní v rovině mentality a kultur.

Na druhém místě teologie požaduje přiměřenost v zákonech a v institucích, uspořádanou k ochraně a zhodnocení charismat

a služeb všech, aby došlo k jisté kompenzaci právních záležitostí, které upřednostňovaly ochranu autority. Známe je tvrzení K. Rahnera: „*Dosud se instituci podařilo ochraňovat sebe sama před zneužíváním svobody; dnes a v budoucnosti by se mělo také více pomýšlet na ochranu svobody před zneužíváním instituce.*“ To je ještě markantnější, pokud se pomýšlí - stále ve spojitosti s Rahnerem - na to, že důležitost instituce spočívá právě v usměrnění charismatu, které instituce umožňuje. Jinak by dar nadaných lidí a svatých zůstal izolovaným, nepřístupným, i když obdivovaným vrcholem, určeným pouze málokomu a nedostupným mnohým, tedy mase.

Na třetím místě teologie povzbuzuje misi-onářsky k rozvoji globální služebnosti církve v porovnání s vnějškem, s člověkem, s civilní společností. Misijní poslání „ad intra“ je ve funkci misijního poslání „ad extra“, pokud je pravdou, že církev je a musí být „svátostí“.

2.3. Zvláště důležité body

Současná nabídka na téma služeb vybízí k sjednocení předkládané problematiky. Snaha o rozlišení jednotlivých bodů je již snahou o jejich řešení. Mezi mnoha vyvstávají tyto tři nejdůležitější.

2.3.1. Nové služby dnes?

První se týká rozlišení služeb, které jsou nejvíce hodnocené a podporované. Jaké nové služby jsou dnes nejdůležitější? Bohatství nabídky a rovněž poptávky je samo o sobě pozitivní skutečností. Jedná se pouze o inspirovaný moudrý soulad. Tento problém je v církvi zpltněn procesem obnovení jáhenství jako stabilní formy svátostné služby. V zrcadle antické tradice lze spatřit, že jáhenské službě se církev věnovala privilegiovaným způsobem. Spočívala na dvou pilířích: charity (služba chudým, tj. mimo-liturgická) a liturgie, vnímaná jako slavení slova a svátostí.

Takzvaná „nižší svěcení“ zahrnovala různým způsobem dvě služby jáhna: lektora a akolyty, které byly určeny službě oltáře (liturgie); exorcisty (věnoval se lidským nemocem) a ostiáře (věnoval se viditelným strukturám církevního života), které byly určeny především službě lásky.

Od roku 1973 církev nahradila nižší svěcení takzvanými „ustanovenými službami“, které jsou i pro laiky. Poté však musela zdůraznit „faktické služby“, aby byla otevřená celému horizontu služebnosti.

Dnes se proto hovoří o třech oblastech služeb:

- **oblast knihy** - všechny služby, které se týkají slova; od péče o posvátné knihy po studia Písma, teologie; šíření bible, katecheze;

- **oblast oltáře** - liturgické služby, kdy se vyžaduje kvalitní příprava mimo kostel, aby pak přinesly užitek;

- **oblast lásky**.

Současnou tendencí je pečovat zvláště o třetí oblast; ne však se zanedbáním dvou ostatních, ale naopak s jejich posilou a oživením.

2.3.2. Služebnost hnutí

Druhý bod se týká „kolektivních“ charismat nebo konkrétněji služebnosti hnutí. Ideál služebnosti, tak rozšířený, že dosahuje a zhodnocuje jednotlivce, protože každý je nositelem své vlastní služby, zůstává utopií. Kreativní síla a plná jednostrannost dějin se jistě mnohou zvětšovat, ale nikoliv do nekoňčena.

Vždy bude zapotřebí nějakých leaders, iniciátorů, výjimečných osobností, které vynikají nad ostatními. Dnešní šíření skupin, společenství a hnutí je znamením prozřetelnosti. Normální služebnost jde po těchto cestách, které spojují jednotlivce v církvi a zprostředkují tak mikrorealizaci církve,

i když takto vzniklá společenství zůstávají nedokonalá a mají potřebu být zahrnuta do plnosti církve.

Problémem, který z toho vyvstal, se zabýval synod biskupů v roce 1987. Hnutí musí nalézt své konkrétní umístění, které jim umožní čerpat a dávat skrze vztah k církevní plnosti, také uvnitř místní církve a nejen církve univerzální.

2.3.3. Služebnost církve a civilní služby

Třetím bodem je vztah mezi služebností církve a civilními službami laiků. Tento bod se týká především třetí oblasti lásky. V oblasti lásky dějiny ukazují, jak má církev často působit jako zástupce a průkopník, který předchází civilní společnost (tím více stát) v odhalování potřeb a v chystání odpovědí. Je dobře, že civilní společnost převzala úkoly, které dříve vykonávala církev a znamená to jistý lidský růst. Někdo se ptá, zda by se církev i dnes měla angažovat na tomto poli. A odpovědí je, že je potřeba stále nových způsobů pro pokrytí potřeb.

3. Závěrečné návrhy

Návrhy, které zde předkládáme, mají čistě informativní charakter. Nejsou však pouze osobní, protože jsou přejímány z běžných diskusí v předmětné literatuře. Všechny jdou směrem k ideálu plné humanizace služeb a tedy i církve. Kritériem vedoucím hodnocení služebného charakteru není kritérium zázraku, ale to, abychom se stávali plně lidskými. Vyberme pouze čtyři podněty.

3.1. Experimenty

I v oblasti služeb pozorujeme potřebu experimentů. Nemůžeme používat dedukci, ale máme postupovat pomocí ověřování, nejen proto, abychom prokázali, které subjekty jsou vhodné, ale také, abychom vyzkoušeli, které služby jsou skutečně nejvhodnější. Druhý vatikánský koncil modifikoval obraz

církve – z církve téměř dokonalé k církvi, která se stále potřebuje modernizovat. Proto dal prostor experimentům, samozřejmě i za cenu rizika. Je třeba si připomenout, že máme co do činění s reálnými lidskými subjekty, s lidmi, a jsou to lidé někdy i slabí ve víře. Nemusí tedy být celé množství těch, kteří jsou disponibilní k něčemu stále novému a nejistému.

3.2. Transformovat struktury

Avšak aspoň jednu věc můžeme dělat stále: transformovat struktury ve smyslu jejich otevřenosti k dozrávání a k bohatství služeb. Struktury nejsou živými subjekty, nejsou lidmi, ale jsou jen nástroji lidem sloužícími. Pokud se tedy bohatá potřeba i nabídka v oblasti služebnosti již stala skutečností, která má sama budoucnost, musíme být neskromnými a žádat přizpůsobení institucí. Máme zde na mysli orgány kolegiality, poradní orgány a orgány spoluúčasti na všech úrovních odzvola nahoru. (Např. se mohou uzpůsobit kritéria pro zastoupení v diecézních a farních orgánech tím, že se nebudou zužovat horizonty a dávat prostor jen jednotlivým osobám, ale i zástupcům kolektivních charismat a sil přesahujících individuální hranice).

3.3. Modifikovat funkční strategii

Je tedy třeba mít na mysli i modifikaci funkční strategie v takovýchto strukturách. Vzorem, na který se velmi často odvoláváme, je průmyslový nebo obchodní podnik. Jsme tak velmi poplatní kultuře založené na technice a výkonu, produkci a konzumismu. Církev tím není nakažena méně, než vidíme u občanské společnosti. V těchto orgánech spoluúčasti nikoho příliš nezajímá výuka, učení se dialogu, spolupráci, vytváření společenství osob (čili znalostí, lidských zkušeností, svobody a zodpovědnosti), ale spíše zajímají věci a činnosti. Dokonce i určité církevní organizace často

upadají do této léčky ženoucí je za efektivitou.

A co víra věřících jakožto živá zkušenost s Bohem? A co živé sdílení zaměřené na zkušenost a růst smyslu pro společenství a žití jeden v druhém? Zdá se, že toto jsou hodnoty vyhrazené pro jiné chvíle možná intimního charakteru anebo jen vyslovené pro modlitbu. Církev však jako taková ve službě člověku se nemůže hlásit k ničemu jinému než k hluboké intimní komunikaci podle vzoru Nejsvětější Trojice, kde osoby žijí jedna pro druhou a jedna v druhé, beze zbytku se jedna druhé dávají a vzájemně se přijímají, a to podle vzoru Vtělení, kde Slovo v sobě hostí celého člověka Ježíše a člověk Ježíš v sobě hostí celé Slovo.

3.4. Formace ke službě

Proto se objevuje důležitost formace ke službě.

1. První tisíciletí vidělo zrod největšího vynálezu v církvi – „katechumenátu“ (itineráře ke svátosti křtu, vzor pro veškerou další výuku!). Tento itinerář by se však jen v omezené míře mohl interpretovat i jako proces formace ke službám (následující pomoc určenou těm, kdo směřují k svátosti pokání, určitým způsobem převezme první velký vynález katechumenátu).

2. Druhé tisíciletí vidělo zrod druhého velkého vynálezu církve – specifického katechumenátu, který vede ke svátosti svěcení (to je seminář vynalezený Tridentským koncilem a potom uskutečněný velkými pastýři, jako byli sv. Karel Boromejský v Miláně nebo sv. Řehoř Barbarigo v Padově).

3. Ptáme se, proč bychom v třetím tisíciletí nemohli přistoupit k vynálezu dalšího katechumenátu, takového, který by vedl ke všem službám. Proč i nadále vést veškerou výukovou snahu jen k přípravě na dvě svátosti – křest a svěcení? Především, proč redukovat oblast přípravy na služby a upřednostňovat jen jednu – službu pastýřů? Proč stále od-

dělovat mnoho katolických pedagogických institucí určených laikům od těch, které jsou určené kněžím a řeholníkům? Proč naopak nespojit síly a nenabídnout jedinou výuku, která by ve svých prvních krocích byla společná pro všechny a pouze potom by se specializovala ve směru různých služeb? Semináře ano, ale ne omezené jen na přípravu ke kněžské službě; spíše semináře pro formaci k celému bohatství služeb. Neměly by zde stínit námitky týkající se problémů promiskuity. Nejde totiž o to dát všechny fyzicky dohromady, ale spíše harmonizovat formální itinerář a práci, pokud jde o jejich důstojnost a význam.

Výchova ke službám je v každém případě vrcholným požadavkem. V posledních dese-

tiletích jsme skutečně svědky množících se návrhů teologických a apoštolsky-formačních itinerářů.

Toto horlivé úsilí si však zaslouží náležitěho posouzení z hlediska lepší harmonizace. Vytoužený vynález možná už funguje. Cíl, aby církev byla cele ve službě (tutta ministeriale), není jen snem. Je dynamikou, která povede k rozmachu iniciativ a následně podnítí teologickou reflexi i rozhodování pastýřů.

z italštiny přeložil P. Tomáš Mrňávek

zdroj: Mario Midali a Riccardo Tonelli, slovník Pastorece mládeže (Dizionario di Pastorale Giovanile), vydavatelství Elle Di Ci, 10096 Leumann (Torino), 1992.

---

* Pozn. překladatele: v originále je výraz „ministeri“, který v tomto kontextu znamená „službu v církvi“ nebo „službu-úřad“ na rozdíl od služby jako takové („servizio“).

JAK PŘIPRAVOVAT KNĚZE A JAK JE PODPOROVAT BĚHEM VEDENÍ DCŽM

Mgr. Ing. Jan Čapek

Diecézní centra života mládeže (DCŽM) patří zcela nepochybně mezi dnes již vyzkoušené nástroje, které přinášejí pro mladé lidi mnoho pozitivního. Především jsou to skutečná prostředí života z víry, kde mladí lidé mohou poznávat, jak je víra obohacuje. Zároveň jsou to místa, kde se mladí učí komunikovat a vytvářet vztahy. První DCŽM začalo vznikat nenápadně od chvíle, kdy byl P. Mirek Šimáček na příkaz StB ustanoven v zapadlé vesničce v Příchovicích.

Stalo se to o velikonočních roku 1979 a v roce 2009 uplynulo 30 let od této chvíle, kdy P. Šimáček začal svou příchovickou etapu s mladými a pro mladé.

Počátkem roku 2009 jsme společně se Sekcí pro mládež ČBK provedli pomocí dotazníku další výzkum po deseti letech, abychom získali údaje o životě v týmech Diecézních center života mládeže (DCŽM). Od března 2009 do března 2010 byli osloveni nejen všichni

bývalí týmáči a kněží, kteří v týmu působili, ale i ti, kteří v týmu právě působí. Od 318 oslovených týmáků a kněží včetně SR přišlo nazpět 139 vyplněných dotazníků, tzn. méně než poloviční návratnost. Nejedná se tedy o reprezentativní vzorek.

V tomto článku se chci věnovat dvěma tématům:

- 1/ Příprava kněží ke službě na DCŽM
- 2/ Podpora služby na DCŽM a pomoc ve službě

1/ Prvním tématem jsou názory, na co by se měla zaměřit příprava kněží, aby mohli vést DCŽM.

Z odpovědí respondentů vyplynuly následující kategorie: pastorační mládež, manažerská příprava, zkušenost se společenstvím, zkušenost života na DCŽM, osobnostní předpoklady, psychologie, duchovní příprava, pedagogika, zkušenost s prací ve farnosti, ekonomie a zázemí společenství kněží.

<i>Na co zaměřit přípravu kněží, aby mohli vést DCŽM</i>	<i>Týmáci</i>	<i>Kněží</i>
Pastorační mládež	53	5
Manažerská příprava	39	8
Zkušenost se společenstvím	29	4
Zkušenost života na DCŽM	27	6
Osobnostní předpoklady	21	7
Psychologie	18	2
Duchovní příprava	10	4
Pedagogika	10	2
Zkušenost s prací ve farnosti	6	1
Ekonomie	3	0
Zázemí společenství kněží	2	6

Respondenti se podle svých zkušeností domnívají, že nejdůležitější je příprava týkající se pastorační mládeže. Sem patří to, aby kněz již před nástupem měl s mládeží zkušenosti a uměl s ní pracovat. Měl by **znát současné problémy mládeže**, vědět, o co se zajímá, znát **její životní styl a způsob komunikace**. Měl by vědět, co kvalitního a dobrého jí nabídnout, a znát způsob, jak jí předávat víru a hodnoty. Může mu v tom pomoci znalost obsahu kurzu animátorů, dobrovolná práce s mládeží ještě **před nástupem** do konviktu, jako vedení společenství mládeže, mít zásobu her a nápadů z organizování táborů a víkendovek.

Během semináře by měl být aktivní v pastorační mládeži a utvrdit se v tom, že práce s mládeží je jeho posláním.

Po vysvěcení by měl pracovat s mládeží alespoň ve svém děkanátu (např. kaplan pro mládež). Dále by měl poznávat prostředí, ve kterém dnešní mladí žijí, a orientovat se v problémech a hledání mladého člověka (nejdříve doprovázet a potom vést), studovat listy mladým od papežů Jana Pavla II., Benedikta XVI. a orientovat se na kerygmatický rozměr služby.

Během služby na DCŽM by kněz měl umět mluvit i o sexualitě a nevyhýbat se této problematice. Sám by měl mít v této oblasti jasno a měl by se naučit i komunikovat s dívkami, znát ženské myšlení. Měl by být duchem mladý, být vzorem pro mladé (mýt nádoby, zahrát si nějakou hru). Kromě toho by měl mít přehled o mládeži v příslušné diecézi, zda je potřeba i vyjždět

v rámci diecéze, nebo se soustředit na práci v centru.

Manažerská příprava by měla podle respondentů být zaměřena na vedení týmu, řízení a získání si autority, plánování a organizování, time management, stress management (zátěžové situace a časové vypětí), práci s lidmi, komunikaci, řešení problémů, propagaci, pedagogiku, psychologii, vedení lidských zdrojů, informační technologie apod.

Kněz by měl umět být přísným šéfem, ale i přítelem. Musí mít jasnou **vizi, kam chce DCŽM směřovat**, tuto vizi zdokonalovat, dávat své hřivny do služby a především zůstat mladým přesto, že stárne. Důležitá je lidská zralost, citlivost pro druhé, schopnost spolupracovat, být pevný ale i shovívavý. Měl by být připraven na papírování a shánění dotací, vyznat se v ekonomice. Potřebuje znát dům, rozumět tomu, co se může porouchat. Umět rozhodovat, ale i přiložit ruku k dílu.

Podstatná v přípravě je též **zkušenost se společenstvím a jeho vedením**. Zde se může zdokonalit ve společném duchovním životě a formování týmu, soužití s laiky, vyzkoušet si řešení běžných situací, jak řešit konflikty, jak se starat o atmosféru.

Neméně **důležitá je v rámci přípravy i zkušenost života na DCŽM**. Ta může podle respondentů pomoci v tom, že budoucí kněží mohou centrum navštěvovat už během svého studia. Ideální by bylo, kdyby v centrech nějaký čas mohli žít postupně všichni bohoslovci, protože v semináři se neřeší příprava k praktickému životu, a tak mnoho kněží neumí rozdělovat a koordinovat práci. Poté mohou udělat zkušenost jako členové týmu nebo jako kaplani. Měli by zažít život na centru nejen během akce, ale i dlouhodoběji, aby zakusili i běžné činnosti. To jim umožní prožít si také pár extrémních situací - být knězem v týmu je fyzicky, psychicky a možná i duchovně náročné. Měli by mít

i zkušenost s řízením týmu. Jestliže kněz s týmáky nebude spolupracovat a bude je brát jen jako prostředek k dosažení cíle (spokojený návštěvník), tak je jen vyštaví a znechutí.

Důležitá pro připravující se kněze je i **účast na Studijním formačním kurzu (SFK)**, kde se může seznámit s ostatními vedoucími a čerpat jejich zkušenosti. Po nástupu by měl mít kněz určité období na rozkoukávání se bez toho, aby měl tolik zodpovědnosti. Toto období by měl sloužit společně s knězem, jenž bude odcházet, a postupně přebírat jeho zodpovědnosti. Neměl by být jen tak hozený do vody.

Jako důležité osobnostní předpoklady pro působení v týmu vidí respondenti tyto: *vyzrálá osobnost, být pravdivý sám k sobě, znát své síly, rozumět sám sobě, chtít se darovat té službě, umět naslouchat, neodsuzovat, umět poradit a povzbudit, mít dar žít s mládeží a pro mládež, mít rád mladé, mělo by mu na nich záležet, chtít se jim věnovat, umět mladé zaujmout (to není o přípravě, ale o povaze, ne každý kněz si umí k mladým najít cestu - ani kdyby se snažil sebevíc), umět být otcem pro ty, kteří přicházejí, aby jim dokázal pomoci upřít se na Boha, být druhým oporou, lidskost (v týmu je důležitý život, ten oslovuje druhé více, než rozsáhlé přednášky), měl by mít chuť a silnou motivaci pro misijní práci v labyrintu dospívání, být charismatickou osobou, měl by být zásadně naslouchající a schopný své názory revidovat, musí opatrovat zdraví týmáků, dbát na životosprávu a zdravé jídlo.*

Duchovní příprava by se podle respondentů měla zaměřit nejen na vlastní osobní život s Bohem, ale i na duchovní vedení a doprovázení druhých, být otcem a matkou (být oporou, útočištěm, inspirací). Vedoucí centra musí vědět, jak předat osobní život s Bohem.

Zkušenost s prací ve farnosti může po-

moci v tom, aby kněz zvládl skloubit povinnosti ve farnosti s povinnostmi spojenými s vedením DCŽM.

Oproti respondentům týmákům kněží kladli při přípravě velký důraz na formaci v kněžském společenství, spolupráci a řád modlitby. Mělo by se jednat o stabilní kněžské společenství, do něhož kněz pravidelně dojíždí.

2/ Druhým tématem, kterému se zde chci věnovat, jsou **názory, jak kněžím pomoci či jak je podporovat během jejich služby na DCŽM**, aby týmáci získali potřebnou formaci.

Podle odpovědí týmáků byla nejlépe hodnocena duchovní formace a všeobecně lidská formace (jako dobré je hodnotilo 81% respondentů, přičemž všeobecně lidská formace byla hodnocena něco lépe, protože

o 6% respondentů více ji hodnotilo jako velmi dobrou).

O něco hůře byla hodnocena praktická formace pro práci s mládeží, kterou jako dobrou hodnotilo 72% respondentů. Nejhůře dopadla odborná formace pro práci s mládeží, kterou jako dobrou hodnotilo pouze 62%.

Oproti minulému výzkumu z roku 2000 jsou však všechny formace hodnoceny lépe. V porovnání s minulým výzkumem se v tomto výzkumu nejvíce zvýšilo hodnocení (jako dobrá) u všeobecně lidské formace o 23%, dále u duchovní formace o 19%, u praktické pro práci s mládeží o 18% a u odborné formace pro práci s mládeží o 15%.

Pořadí hodnocení jednotlivých formací se oproti minulému výzkumu téměř nezměnilo, pouze všeobecně lidská formace o něco málo překonala formaci duchovní.

HODNOCENÍ	I. Odborná		II. Duchovní		III. Praktická		IV. Lidská	
Velmi dobrá	20	18%	50	44%	49	43%	57	50%
Dobrá	50	44%	42	37%	33	29%	35	31%
Suma dobrá	70	62%	92	81%	82	72%	92	81%
Průměrná	30	27%	19	17%	20	18%	17	15%
Suma nedostatečná	13	11%	3	2%	11	11%	5	4%
Nedostatečná	9	8%	0	0	11	11%	4	3%
Velmi nedostatečná	4	3%	3	2%	0	0	1	1%
Neodpověděl	8	8	7	7	8	8	7	7
Celkem	121	100	121	100	121	100	121	100

Velký podíl na tomto zlepšení měla formace zajišťovaná Sekcí pro mládež ČBK, ale i zkušenosti, které se za léta existence DCŽM nasbíraly.

Zajímavé pro zamyšlení, jak formaci ještě dále zlepšovat, jsou postřehy respondentů, co jim u jednotlivých formací scházelo.

U všeobecně lidské formace nejčastěji (10 x) chyběla nebo byla nedostatečná

formace týmu ze strany vedoucího, zejména chybějící zpětná vazba a stanovení a dodržování jasných pravidel. Na dalším místě (7x) chyběla formace týkající se fungování vztahů uvnitř týmu. Dále respondenti poukazovali na uzavřenost DCŽM, malou komunikaci s DCM a okolím. Nejméně podnětů ze strany respondentů se týkalo toho, že bylo málo času na odpočinek, pro sebe, soukromí.

U **duchovní formace** nejčastěji (18 x) respondentům chybělo duchovní vedení, doprovázení. Na dalším místě (15x) chyběla formace týkající se časového prostoru či možnosti pro osobní duchovní růst, modlitbu. Další náměty (8x) se týkaly společného duchovního života – pravidelné společné modlitby. Nejméně podnětů (2x) se pak týkalo chybějícího sdílení o osobním duchovním životě.

U **praktické formace pro práci s mládeží** se nejčastěji vyskytovaly názory (10 x), že formace kromě SFK celkově chyběla nebo vůbec nebyla. Další připomínky se týkaly názorů, v čem by se dala příprava akcí zlepšit: *chybělo zapojení do přípravy programu; volnočasová pedagogika; někdy chybělo rozdělování rolí; chyběla zpětná vazba, zda-li to, co děláme, přináší účinek; chybělo odborné vedení, bylo málo zkušeností.* Dále se u respondentů objevil názor (8x), že jim u formace chyběly konkrétní aktivity s mládeží. Další, co respondenti postrádali (6x), se týkalo sdílení a výměny zkušeností. Nejméně (3x) návrhů respondentů mělo souvislost s absencí psychologických dovedností.

U odborné formace pro práci s mládeží nejvíce respondentů (21x) odpovědělo zřejmě proto, že sloužili v týmu ještě v počátcích DCŽM, že jim chyběla odborná formace pro práci s mládeží vůbec nebo jí byl nedostatek.

Další podněty se týkaly SFK a současného odborného vzdělávání (17x):

přínos zkoušek SFK - byla to motivace a bič ke studiu; na SFK mohlo být více přednášek s tímto tématem, jeden týden za rok jsem spíš brala jako odpočinkový; přednášky jsou nezajímavé, kurs není motivující studovat; osvědčení nemá žádný význam, AP jej neuznává jako něco vzdělávacího; potřeba více praktických informací a hlavně reálnějších, hodně bylo nereálných; konkrétní příklady,

jak se chovat v té a té situaci; hodně teorie, ale málo příkladů ze života; odbornosti moc nebylo, teorie vždy byla jiná než praxe; chyběla mi pravidelná supervize se zkušeným odborníkem; nejen SFK, ale mít možnost se tím více zabývat, více možností odborného vzdělávání; konkrétní rady, náměty na hry, na poznávání sebe i druhých, jako mají v přípravě animátorů; nenaučila jsem se pracovat s mladými na okraji společnosti, během SFK se zaměřit na různé typy mládeže (i problémové), jak s nimi pracovat, co je pro ně dobré a co ne; kromě SFK udělat ještě víkendový seminář během roku; bylo jí málo a témata byla často dost nepoužitelná - více psychologie.

Další připomínky respondentů (9x) se týkaly **psychologicko – pedagogické formace:**

nevím, jak reagovat na některé informace, které mi mladí svěřtí, nejsem psycholog; nedozvěděl jsem se, jak dělat tematické víkendy, aby byly plně využity, co mladí potřebují, po čem touží, jak s nimi pracovat, aby člověk neublížil; praktické činnosti „jak na děčka“; trochu odborných teoretických znalostí by neškodilo, třeba z oblasti psychologie, pedagogiky volného času apod.

Další návrhy (7x) reflektují **nedostatek času na samostudium a přípravu programu** během služby v týmu.

Respondenti (5x) dále požadují **supervizi:** *odbornost, metody, přístupy, zpětné vazby, pořádně propracované programy, supervize, školení pedagogů, psychologů, více studia a konzultací s odborníkem, nebyl čas na zpětné vazby ve chvíli, kdy někdo z nás něco vedl.*

Od respondentů (2x) též zazněly **připomínky k odborné přípravě před nástupem do týmu:** *víc odborných znalostí předem, kurz před příchodem do centra a požadavek na častější setkávání s týmáky z jiných týmů a předávání si zkušeností, inspirací a podnětů.*

Z připomínek vyplývá, že **vedoucím DCŽM by mohla pomoci supervize odborníka mimo tým**, která by zajistila podávání zpětné vazby přímo při akcích na DCŽM. Tato supervize by mohla sloužit i ke zlepšení soužití mezi členy týmu a přispívala by k rozvoji jeho členů. Zmíněná supervize by nesloužila pouze týmákům, ale mohla by být podporou i vedoucímu knězi. Proto navrhuji, že supervizora by měl dělat někdo, kdo sám žil dlouhou dobu na DCŽM a vedl tým, protože ten má největší zkušenosti, jak s chodem a soužitím, tak i jeho s vedením. Ideální by bylo, kdyby to

byl zkušený kněz, který v minulosti tým vedl, protože ten by mohl pomoci s duchovním vedením týmáků, kteří jej požadují, a zároveň by mohl poskytovat týmákům i svátost smíření. Tento supervizor by pravidelně navštěvoval všechna centra, strávil by tam nejlépe celý den jednou za dva týdny a byl k dispozici i v naléhavých situacích.

Mgr. Ing. Jan Čapek je psychologem.

Kompletní výsledky výzkumu jsou přílohou internetového vydání Budoucnosti církve.

V tištěné podobě jsou k dispozici na diecézních centrech pro mládež (cena 150,- Kč)

NÁVŠTĚVA PAPEŽE - ROK POTÉ

Před rokem jsme mnozí z nás ještě intenzivně pocítovali zážitky ze setkání se Svatým otcem Benediktem XVI., který navštívil naši zemi a ve Staré Boleslavi se setkal s mládeží.

Setkání s papežem Benediktem ve Staré Boleslavi bylo bezesporu jedním z mých nejsilnějších životních zážitků a zároveň velmi radostným okamžikem, byť jsem v tu chvíli byl nervózní jako snad nikdy předtím. Navždy ve mně zůstane vzpomínka na tyto nezapomenutelné chvíle v blízkosti tak výjimečné osobnosti na místě historicky významném pro naši českou zemi. I rok poté často vzpomínám na krátký osobní rozhovor, při němž mě Benedikt XVI. prosil, abych všechny mladé lidi, se kterými budu mluvit, jeho prostřednictvím pozdravoval a zároveň pozval na setkání mládeže v Madridu v roce 2011.

Vladislav Janoušekovec

Jen málokomu jsem řekl, že budu číst přímluvu při mši ve Staré Boleslavi. S mým čtením u oltáře, je to totiž tak, že vždy jsem četl v cizích farnostech, nicméně u nás mně to pan kostelník, který to má na starost, ne-

chtěl svěřit. Až i já jsem se potom přestal pít a řekl jsem si, že je úplně jedno, jestli vykonávám službu lektora nebo ministrantskou službu v jiném postavení. Hlavně, že mohu sloužit Bohu.

Nicméně po návštěvě Benedikta XVI., kdy tento přenos viděla snad celá farnost a i jiní lidé, kteří mě pak halasně zdravili jako snad každého účastníka staroboleslavské mše, se ve vztahu mezi mnou a panem kostelníkem přeci jenom něco pozitivního stalo. Od té doby mi totiž v týdnu dává liturgické čtení a v neděli, podle už zaběhnutého řádu přímluvy. Mně osobně to velmi pomáhá v získání určitého sebevědomí, protože i když jsem handicapovaný na ruce a nohy, tak na ústa popřípadě hlasivky se nemoc nevztahuje a já alespoň vím, při jaké ministrantské službě se cítím - jak se říká - „pevný v kramflecích.“

Pavel Walter

Ve Staré Boleslavi jsem měla tu čest nést dary jako zástupce pražské arcidiecéze. Vzpomínky jsou pro mě stále živé, jako by to bylo včera. Jsem přesvědčená, že tento den krásně ovlivnil můj následující rok a zajisté ovlivní i další etapy mého života.

V ten den ve Staré Boleslavi jsem měla od probuzení obrovskou trému a pocit, že něco zkazím, zakopnu... Měla jsem pocit odpovědnosti za celou diecézi. Jakkmile jsme však vkročili na „pódium“ mezi kněze a biskupy, veškerý strach či tréma úplně opadly, usmívali se a byla tam velmi milá atmosféra. Připadala jsem si, že jdu mezi kamarády. Blížili jsme se s kamarádem Josefem ke Svatému otci. Prý vždy chce, aby se mu lidé dívali přímo do očí. Dívala jsem se do jeho očí v prvních sekundách při předávání darů, ale v tom jsem si připadala, že mé činy nejsou hodny tohoto pohledu a moje oči rázem sjely někam k zemi a ne a ne se odlepit. Dnes lituji toho, že jsem se do nich nedívala déle. Nikdy nezapomenu na jeho milý úsměv a upřímné oči. Obávám se, že se mi už v životě nepoštěstí se s ním setkat znovu.

Následující rok byl pro mě až abnormálně úspěšný. Víím, že to není tak důležité, ale myslím, že právě díky tomu se mi podařilo dostudovat školu. V každé těžké chvíli, samotě nebo při zkouškách jsem si na ty chvíle vzpomněla a hned to šlo lépe a veseleji.

Šárka Míková

Velkým a milým překvapením pro mne byl telefonát s dotazem, jestli se chystám do Staré Boleslavi a jestli bych přečetla přímluvu. Na setkání jsem se už předtím těšila a po této zprávě ještě víc. Před samotnou událostí jsem onemocněla chřipkou a ještě dva dny předtím jsem si nebyla jistá, zda budu moci jet. Nakonec jsem odjela s mírnou teplotou a jsem moc ráda, že to vyšlo. Velkou radost jsem měla i z toho, že se návštěvy účastnila skupinka mládeže z naší a soused-

ní farnosti a příbuzní. Trochu mě mrzelo, že jsem s nimi nemohla cestovat, ale potkali jsme se v předvečer návštěvy papeže.

Při příjezdu do Staré Boleslavi jsem si uvědomila, kolik mladých lidí ochotně pomáhalo při zajišťování organizace. Díky patří jim i všem organizátorům a také lidem od médií, kteří zajišťovali přenosy z papežské návštěvy v Praze, Brně a Staré Boleslavi pro lidi, kteří se nemohli setkání zúčastnit.

V neděli odpoledne, při domlouvání průběhu liturgie, nám P. Vít Zatloukal řekl pár slov o naší službě při mši svaté. Zdůraznil, abychom se nechtěli „zviditelnit“ např. při čtení přímluv, ale abychom se pomodlili za dobrý průběh liturgie, abychom si uvědomili, že prosíme za celou církev nebo že neseme dar za diecézi nebo že přijímáme Ježíše v eucharistii a ne že si jdeme pro svaté přijímání k papeži. A nakonec nás poprosil, abychom si nenechali zážitky pro sebe, ale podělili se o ně.

Kamarádka z vedlejší farnosti mi v neděli večer říkala, ať jí a ostatním přátelům z poddia zamávám. Neudělala jsem to, ale alespoň jsem si při mši svaté na ně, na naši farnost a ostatní lidi z plzeňské diecéze vzpomněla. Silně jsem vnímala také téma mé přímluvy – volba povolání.

V pondělí ráno, o svátku sv. Václava, při přesunu z ubytovny na plochu setkání jsem procházela ulicí lemovanou z obou stran vojáky a policisty, kteří se starali o bezpečnost. Místní lidé z Boleslavi přinesli několika vojákům teplý nápoj na zahřátí. Byla vidět solidarnost místních lidí a možná i vděk za službu vojáků a policistů. Ráno nás ze všech stran obklopovala mlha, ale postupně ustupovala a slunce se pomalu prodíralo skrz mraky.

Při příchodu na podium jsme se měli uklonit Svatému otci. V jeden okamžik se jeho a mé oči střetly. Zvláštní pocit. Když jsme čekali na podiu před samotným čte-

ním přímluv, tak jsem si uvědomila, že jsem Svatému otci opravdu blízko.

Po mši svaté jsme dostali na památku papežské návštěvy křížek. Já jsem ho jako dárek předala kamarádce, která nemohla být na setkání. Křížek už nemám, ale zůstanou mi v srdci všechny krásné okamžiky z tohoto setkání. Pohled na odcházející davy lidí, vracející se do svých domovů, a vyprazdňující se louku ve mně zanechával pocit smutku, že už vše skončilo.

Děkuji Pánu Bohu, že jsem se mohla i přes nemoc papežské návštěvy účastnit a že jsem se mohla aktivně podílet na slave-ní liturgie. Také bych mu chtěla poděkovat za vydařené počasí. Při pohledu na přímý přenos z letošní svatováclavské pouti jsem si to uvědomila o to víc. Na závěr bych chtěla poděkovat Svatému otci, že mezi nás mladé přijel a povzbudil nás ve víře.

Budu se modlit za jeho službu církvi, aby mu Pán Bůh dal hodně milostí a sil při vykonávání jeho funkce.

Marie Koderová

Už je tomu rok, co se mi dostalo úžasné milosti setkat se tváří v tvář se Svatým otcem Benediktem XVI. Když mi bylo nabídnuto, abych při mši svaté ve Staré Boleslavi nesla obětní dary, byla jsem velmi překvapena a chvíli mně trvalo, než jsem „uvěřila“, že je to pravda. Papeže jsem měla v úctě vždy a předchůdce nynějšího papeže - Svatého otce Jana Pavla II. - mám velmi ráda a s vděčností vzpomínám na setkání mládeže na Svatém Kopečku u Olomouce v roce 1995 nebo v Římě 2000. Ale že se budu moci s hlavou církve setkat osobně, mě nikdy nenapadlo.

Na stanovený den jsem se velmi těšila. Když očekávaný den přišel, měla jsem docela velkou trému, ale ve chvíli, kdy jsem stála před Svatým otcem, tréma opadla a naplnila mě radost. Mohla jsem zcela zblízka pohlednout do očí, jež vypovídaly o hloubce, čistotě a upřímnosti duše, do očí v nichž se dalo číst i prožité utrpení a současně láska k lidem, na které se tyto oči dívaly. Byla jsem vděčná i za okamžik, kdy jsem mohla projevit svoji úctu a lásku k papeži i církevi políbením prstenu. Ačkoli vše trvalo jen chvíli, zapsalo se mi toto setkání hluboko do srdce. Když jsme pak od oltáře odcházeli, první, co mi šlo hlavou, bylo: „Zvládli jsme to.“ Tímto to ale neskončilo. Ve chvíli, kdy jsem po přijetí svatého přijímání poklekla k modlitbě, mi významnost prožité události začala docházet. A co víc, uvědomila jsem si, že jsem se sice před chvílí setkala s papežem, ale že on je vlastně „pouze“ zástupcem Toho, který byl právě v mém srdci – Krista. Zaplavila mě velká radost z obou těchto setkání a v modlitbě jsem prosila: „Pane, Ty víš, jakou radost mám ze setkání s tvým náměstkem zde na zemi, se Svatým otcem, jak si toho vážím, že jsi mi toto setkání dopřál. Ale Ty jsi někdo mnohem větší. Dej, prosím, abych si při každém svatém přijímání toto uvědomovala; abych nezapomínala, s kým se to můžu denně setkávat a i tato setkání jsem prožívala jako něco významného a svátečního.“ Taktó nějak zněla moje modlitba, při níž jsem nevěděla, zda mám radostí skákat nebo brečet.

Děkuji Bohu a všem, kteří měli podíl na tom, že jsem tuto radost mohla prožít.

s. Lucie Pospíšilová, OSF

"Drazí mladí lidé, církev počítá s každým z vás! Potřebuje vaši živou víru, vaši tvůrčí humánnost a dynamiku vaší naděje. Vaše naděje obnovuje církev, činí ji mladší a dává jí nový elán. Proto jsou světové dny mládeže milostí nejen pro vás, ale pro celý Boží lid."

(Benedikt XVI., Poselství k XXVI. světovému dni mládeže, 16. – 21. srpna 2011)

SVĚDECTVÍ

Během programu na Celostátním setkání animátorů v Kroměříži zaznělo několik svědectví mladých lidí. Přinášíme svědectví Veroniky o tom, jak ji Bůh vedl v modlitbě a učil, že modlitba není monolog, ale dialog.

Vybiráme také z odpovědí mladých na prostou otázku: „Jak se ti líbilo na Celostátním setkání animátorů?“

Když mi bylo 14 let, uvěřila jsem v Ježíše. Časem jsem začala chodit v neděli do kostela a naučila jsem se základní modlitby. Moje modlitba vypadala ale tak, že jsem odříkala pár proseb, díky a celý balíček stručné a jasné modlitby jsem zakončila modlitbou Otčenáš a Zdravas a poslala do nebe. Věděla jsem, že se mám modlit ráno a večer, ale často jsem na modlitbu úplně zapomínala. Když mi bylo asi 18 let, byla jsem u zpovědi u jednoho kněze, který mě dobře znal, a ten mi řekl slova, která změnila můj život. Řekl mi asi toto: „*Víš, myslím si, že už by ses měla snažit modlit se pravidelně.*“ Ta slova se mě dotkla a v duchu jsem se zlobila: „*Co ty o mně víš?! Vždyť do mého života vůbec nevidíš...*“ Když jsem po zpovědi ale klekla do lavice, došlo mi, že má pravdu. A vzápětí mi taky došlo, že na to absolutně nestačím. Poprvé v životě jsem Bohu svěřila svůj modlitební život a řekla mu, že není v mých schopnostech, abych se modlila pravidelně. A Pán udělal zázrak, protože od té chvíle se modlím pravidelně (i když ze začátku jsem párkrát na modlitbu ještě zapomněla).

Druhou věcí ale je, jak moje modlitba vypadala. Pořád to bylo jen odříkávání nějakých slov, vůbec jsem netušila, že Bůh může taky mluvit! Začala jsem to tušit asi rok po této přelomové zpovědi, kdy jsem byla na duchovních cvičeních, kde jsem silně zažívala doteky Boží a kdy jsem svůj život odevzdala Bohu do rukou. Od té chvíle jsem začala být horlivou křesťankou

a začínala vnímat, že se Bůh dotýká mého srdce.

Začala jsem číst Bibli, ale spouště větším jsem nerozuměla... Změna ve vnímání Bible u mě nastala až na jednom táboře, kde jsem byla jako asistentka. Zažila jsem tam dost šiléný chvíle, protože mě jedna z vedoucích začala pomlouvat (i u dětí) – že jí nechci pomáhat atp. A nejhroší bylo, že tomu věřil i hlavní vedoucí. Ale i na táboře jsem se snažila číst Bibli a v den, kdy se situace vyhrotila, jsem četla v žalmu 124 tato slova: „*Kdyby sám Hospodin nebyl při nás, když proti nám povstali lidé, zaživa by nás tehdy zhltili v hněvu, jímž proti nám vzpláli. Unikli jsme jako ptáče z osídla lovců. Naše pomoc je ve jménu Hospodina.*“ V tu chvíli do mého srdce vešla velká jistota, že Bůh ví, co se děje, a má to ve svých rukou! Po táboře mi byla zakázána veškerá práce s dětmi, ale za ¾ roku jsem už s nimi zase mohla pracovat, protože pravda vyšla na povrch. Od toho tábora vím, že Bůh promlouvá do konkrétní situace, kterou prožíváme.

Postupně jsem zjistila, že Bůh nemluví jen skrze Bibli, ale promlouvá i skrze hluboké touhy, které jsou ve mně. Když jsem byla ve druháku na výšce, začala jsem mít v srdci touhu modlit se za dar víry pro kamarádku Helču, která studovala na stejné fakultě. Během modlitby jsem vnímala, že mě k tomu vede Bůh. Několikrát jsem s modlitbou chtěla seknout, protože Helča byl pro mě poslední člověk, který by

mohl uvěřit! „Bože, vždyť se podívej - téměř každý večer tráví v hospodě, v kouření a pití alkoholu nezná míru, střídá jednoho chlapa za druhým...“ Zhruba po roce, co jsem se za ni modlila, bylo to začátkem postní doby, mi po jedné přednášce Helča řekla: „O Velikonocích budu pokřtěná.“ Cítila jsem obrovskou radost a vděčnost, že jsem svojí modlitbou mohla pomoci růstu její víry.

Stále znovu žasnu nad tím, jak Bůh mluví. Během jednoho dne jsem slyšela 3x tu samou větu a to z naprosto nesouvisejících zdrojů. Byla to věta: „Použijte dary, které vám Bůh dal.“ Večer jsem klekla k modlitbě a řekla jsem: „Bože, jsem úplně slepá. Vůbec nevím, co mi toulhle větou chceš říct.“ A netrvalo dlouho a Bůh mi ukázal několi darů, které nepoužívám, např. že se mám modlit za druhé.

Za svůj krátký život jsem zjistila, že Pán někdy mluví hlasem tichým a jemným, a jindy zase mluví hodně jasně... A hlavně jsem zjistila, že Bůh opravdu MLUVÍ. A tak vás chci povzbudit k tomu úžasného dialogu s Bohem.

Veronika

Jak se mi líbilo na Celostátním setkání animátorů?

Přestože jsem animátorem nikdy nebyl, zúčastnil jsem se Celostátního setkání mládeže v Kroměříži. Důvod byl jednoduchý, už v dubnu jsem slíbil účast v přípravném týmu ve skupině - moderátoři přednášek. S odstupem musím přiznat, že nelituji. Jasně jsem totiž poznal, že i v české kotlině existuje několik set mladých a schopných lidí, kteří se chtějí aktivně podílet na práci v církvi. Velkým obohacením byl pro mě celý náš tým moderátorů. Nejen, že jsme si „sedli“ velice dobře lidsky, ale bez přehánění jsme dokázali vytvořit skutečné společenství, ve kterém se nejen velice dobře diskutovalo o všemožných tématech, ale

i společně prožívala modlitba. Asi největším dojmem z celého týdne pak byla velká účast našich biskupů, kteří svou přítomností dali jasně najevo, že jim mládež není lhostejná.

Pavel Kuchta

Už si ani nepamatuji, jak jsem se dozvěděla, že se opět chystá Celostátní setkání animátorů (CSA). Okamžitě mi však naskočila vzpomínka na CSA v Litomyšli, kde to bylo skutečně nádherné. Bylo mi jasné, že letošní setkání bude v mnoha směrech jiné. Se sestrou a jejím chlapcem jsme se rozhodli zapojit do stejné služby jako před lety. Rozhodnutí sloužit jako ubytovatel bylo okamžité. Velice jsme se na tu práci těšili. Věděli jsme, že bude hodně náročná, ale také velmi krásná, protože to bude setkání s mladými lidmi.

Přijeli jsme do Kroměříže a hned jsme se pustili do díla. Přípravy na příjezd účastníků vrcholily i celé nedělní dopoledne.

Hodina H se přiblížila. Rozzáření a milí účastníci se „valili“ jako přívally vod. Nakonec všechny „pramínky“ propluly mezi překážkami, které jsme jim kladli do cesty (stolečky s rozmístěním pokojů, pásky na ruku, bezinfekčnost, účastnické tašky, stravenky, jmenovky a klíče od pokoje).

První dny byly „pramínky“ zmatené, kam mají jít, kde bude ta a ta přednáška, co mají dělat s klíči, kde je jejich diskusní skupina apod. Všechny komplikace jsme zdárně překonali. Jak den po dni ubíhal, tak naše „pramínky“ získávaly jistotu nejen ve vnějších věcech, ale zářila, ba přímo prýštila z nich radost, ta duchovní. Vždyť celý týden „*Zaostřujeme na duchovní život*“, tak to musí být vidět, ne? Mnoho přednášek a odpoledních skupinek jsme díky službám nestihli, ale mnozí z vás nás průběžně informovali o dění a také každodenní dávka Kroměřízku (plátek, který byl vydáván během setkání – pozn. redakce) nás sytila vydatnými informacemi.

Nezadržitelně se přiblížil poslední den našeho setkání. Vrcholem dne byla slavnostní mše svatá a po ní poděkování a rozeslání. „Pramínky“, které se před týdnem slily v jednu řeku, značně zesílily, díky napojení na jediný pravý Pramen – na Ježíše Krista. Dnes se tyto „silné pramínky“ z velké řeky rozběhnou do celé naší země a z jejích

vody budou moci mnozí pít a společně ještě zmohutnět.

Všem animátorům přeji mnoho síly do práce s lidmi. Těším se na příští naše společné setkání. Na shledanou. At' vám Pán žehná.

Anežka Nováková

ROZHOVOR S ŘEDITELEM

P. ROMAN DVOŘÁK

(*1978) je ředitelem diecézního centra mládeže a diecézního centra života mládeže Ktiš v českobudějovické diecézi

1. Můžeš se nám stručně představit?

Rodné příjmení Dvořák rozšířili o křestní jméno Roman mí rodiče a já k tomu připojil ještě Jana (Nepomuckého) coby svého biřmovacího patrona. Pocházím z jižních Čech – podhůří Šumavy – konkrétně z Volyně. Po základní a střední škole jsem nastoupil na Dopravní fakultu Jana Pernera v Pardubicích. Během dvou let studia dozrála má schopnost a odvaha vyjít na cestu povolání ke kněžství. V roce 1998 jsem nastoupil do teologického konviktu v Litoměřicích, pokračoval jsem ve studiu a formaci v Praze a následně tři roky v Římě. V létě 2004 jsem byl ustanoven k jáhenské službě v Táboře, v letech 2005-2008 byl mým působištěm Písek a okolí, další rok jsem strávil v Prachaticích a okolí a od července 2009 mě otec biskup Jiří Paďour pověřil koordinací péče o mládež v českobudějovické diecézi.

2. Ovlivnil někdo zásadně tvé rozhodnutí stát se knězem?

Bůh! :-)) ...a kromě něj mnoho dalších lidí. Faktem ale zůstává, že na počátku mého povolání nestojí vztah s nějakým konkrétním člověkem. Spíše to bylo tak, že

jsem od puberty postupně rozpoznával, kým je Bůh, jak s ním žít a poté také kam mě zve. Ve všech těchto krocích mi pomohlo mnoho lidí (někteří si to uvědomovali, jiní nikoli).

3. Jaké byly Tvé první myšlenky, když ses dozvěděl, že budeš zodpovědný za centrum života mládeže?

Smišené. Na jedné straně jsem měl radost, protože mě práce s mládeží baví, zajímá a naplňuje. Z druhé strany tu byla (a je) obava. Víím, že nemohu (a nemusím) zvládnout vše. Přesto ale vnímám důležitým způsobem potřebu být vnímavý pro Boží vedení, odpovídat na Pánovy výzvy. Jenže, kdo je v tom dokonalý? Já zatím nikoli... a to bylo i zůstává zdrojem mých obav.

4. Co Tě na Tvé práci nejvíc těší? Nebo naopak netěší?

Raduji se ze setkání s každým člověkem, který se zajímá opravdově o život. Tím víc, pokud hledá Boží působení v životě. Zároveň mohu spolu s těmito lidmi zažívat mnoho doteků Boží milosti.

Kromě vlastních selhání a neschopností mě netěší to, kolik času musím trávit věcmi, které souvisejí s pastorační pouze sekundárně, ale velmi ji ovlivňují. At' už se jedná o materiální správu či nejrůznější úřední úkony. Víím, že je to potřebné, a přesto...

5. Co bylo ve tvém životě zatím nejtěžší?

Říci některá „ne“.

6. Co naopak Ti udělalo největší radost?

Kdyby bylo specifikováno časové období, pak bych odpovídal jinak, ale takto musím (bez toho, že by to byla fráze) říct, že největší radost mi udělalo, když jsem pochopil, uznal, přijal a prožil, že mi Bůh v Kristu nabídl odpustění a život. A kdykoli mi to Pán připomene, nestíhám žasnout.

7. Se kterým člověkem, osobností by ses rád setkal a proč?

Jak jsem už zmínil, nejsem člověk, který by stavěl na různých osobnostech, spíš se dívám na to, co kdo životem nese za hodnoty, a tím se snažím nechat se obohatit a inspirovat (to mi velmi pomáhá také v účtce ke svatým). Proto nemám touhu setkat se s někým konkrétním. Naopak, jsem vděčný, že jsem se během svého života už mohl setkat s mnoha skvělými lidmi.

Přesto odpovím: Chtěl bych se setkat s Kristem. V něm se těším na obnovenou plnost lidství, na poznání toho, co je opravdová osobnost. Zároveň věřím, že se s ním opravdu jednou setkám velmi osobně.

8. Kdo je Tvým oblíbeným světcem a proč?

Mám jich více: sv. Josef (moc toho nenamluvil), sv. Jan Křtitel (ukazoval na Ježíše a ne na sebe), sv. Filip Neri (uměl si dělat srandu ze sebe i z druhých).

9. Máš nějakou myšlenku, citát, motto, které Tě provází životem?

1Tim 1,12-17

10. Máš v zásobě nějakou humornou historku ze života na centru pro mládež?

Líčil jsem pastičku na myš a byl našťvaný, že mi vždy zmizí návnada, a myš se nechytí. Pak mě rozesmálo, když jsem po prohlédnutí pastičky zjistil, že i kdyby se myš jakkoli snažila, nemůže pružinu odjistit z důvodu málo ohnuté pojistky. Inu, výrobci pastiček si asi chtějí zajistit, aby bylo co chytat. Nebo že by se do výroby dostali ochránci přírody???:-)

Děkujeme za Tvé odpovědi a přejeme mnoho radosti ze setkání s každým člověkem a odvahu říkat některá „ne“.

BENEDIKT XVI. ZVE MLADÉ DO MADRIDU

„Milí přátelé, znovu vás zvu, abyste se zúčastnili Světového dne mládeže v Madridu. Očekávám s velkou radostí každého z vás. Ježtš Kristus touží po tom, aby vás skrze církev mohl upevnit ve víře. ... Během tohoto roku se pečlivě připravujte na setkání v Madridu společně s biskupy, kněžími a vedoucími mládeže ve svých diecézích, farních společenstvích, sdruženích a hnutích. Kvalita našeho setkání bude záviset především na naší duchovní přípravě, modlitbě, společném naslouchání Božímu slovu a vzájemné podpoře. ...

Děkuji diecézím, farnostem, poutním místům, řeholním komunitám, církevním sdružením a hnutím, a všem, kdo pilně připravují tuto událost. Pán jim bezpochyby oplatí svým pozhánáním. Kéž vás Panna Maria provází touto cestou příprav. Při andělském zvěstování přijala Boží slovo s vírou. Ve víře souhlasila s tím, co v ní Bůh dovršil. Svým „fiat“, svým „ano“ přijala dar nesmírné lásky, která ji vedla k tomu, aby se cele dala Bohu. Kéž se přimlouvá za každého z vás, abyste na nadcházejícím světovém dni mládeže mohli růst ve víře a lásce.“

(Benedikt XVI., Poselství k XXVI. světovému dni mládeže, 16. – 21. srpna 2011)

SVĚTOVÉ DNY MLÁDEŽE –

WORLD YOUTH DAY (WYD) / JORNADA MUNDIAL DE LA JUVENTUD (JMJ)

XXVI. světový den mládeže se bude konat od 16. do 21. srpna 2011 ve španělském Madridu. Nedílnou součástí Světových dní mládeže jsou „Dny v diecézích“ (DED), které se budou konat v různých španělských diecézích od 11. do 15. srpna 2011. Sekce pro mládež České biskupské konference připravuje účast českých poutníků.

Registrace – přihláška

Poutníkům z České republiky doporučujeme se přihlásit přes diecézní centra pro mládež, nebo ve spolupráci s komunitami nebo hnutími z důvodů organizace, logistiky, ubytování a účasti na programu Českého národního centra.

Zájemci se mohou hlásit pomocí elektronické přihlášky, kterou naleznete zde: <http://ado.cz/madrid-eprihlaska/>

a nebo pomocí papírové přihlášky na svém diecézním centru pro mládež. Přihlašování je možné do 30. dubna 2011. Přihláška je závazná. Rezervace místa proběhne po zaplacení na archidiecézním centru pro mládež nebo v konkrétní komunitě či hnutí.

Cena

balíček poutníka: 163 €
dar do fondu solidarity: 10 €
Cena dopravy autobusem: 4 900 Kč
Celková cena: 173 € + 4 900 Kč
nebo 9 400 Kč (26Kč/€)

V ceně je zahrnuto ubytování a strava, úrazové pojištění, městská hromadná doprava, batoh poutníka, volný vstup na kulturní aktivity Festivalu mládeže a na místo setkání se Svatým otcem během programu v Madridu 16. – 21. srpna 2011. Dar do Fondu solidarity je na podporu účasti mladých z ekonomicky slabších zemí.

Cestovní pojištění do zahraničí si hradí ka-

ždý poutník sám. Ubytování je zajištěno po celou dobu pouti. Stravování během DED bude z části na vlastní náklady (cca 30 €).

Podrobnější a aktuální informace sledujte na české stránce:

<http://madrid2011.signal.cz/>
a nebo oficiálních stránkách k WYD:
<http://www.madrid11.com>

Rámcový program DED

Českou skupinu poutníků přijme diecéze Tarragona.

- 10. 8. a 11. 8. - příjezd, ubytování, volný program u moře
- 12. 8. - den farnosti
- 13. 8. - setkání Katalánska v Barceloně
- 14. 8. - den v diecézi a vigilie
- 15. 8. - požehnání a odjezd do Madridu

Rámcový program WYD

- 16. 8. - program v českém národním centru - zahajovací mše svatá
- 17. 8. - program, katecheze, Festival mladých
- 18. 8. - přivítání Svatého otce, program, - katecheze, Festival mladých
- 19. 8. - program, katecheze, Festival mladých - křížová cesta ulicemi Madridu
- 20. 8. - přesun na letiště Cuatro Vientos - vigilie se Svatým otcem
- 21. 8. - slavnostní mše svatá a rozeslání
- 22. 8. - odjezd (příjezd 23. 8.)

DEVĚT PATRONŮ SVĚTOVÝCH DNŮ MLÁDEŽE

1/ Svatý Jan od Kříže

(1542-1591)

Svatý Jan od Kříže se narodil ve Fontiveros ve Španělsku. Jan od Kříže byl 4. prosince 1577 uvězněn spolubratry svého vlastního řádu. Byl převezen do starověkého kláštera v Toledu, kde mlčel tváří v tvář falešným obviněním, byl zbaven možnosti slavit mši svatou, mučen a bit spolumnichy. V noci na 16. srpna 1578 provedl podle inspirace a vedení Panny Marie neuvěřitelný únik z kláštera a našel útočiště v konventu svaté Terezie z Avily.

2/ Svatý Ignác z Loyoly

(1491-1556)

Narodil se v Baskicku na severozápadě Španělska. Je zakladatelem Tovaryšstva Ježíšova (jezuitů). Svatý Ignác byl upoután na lůžko po zranění kanónem v průběhu francouzského obléhání pevnosti v Pamploně. Na místě, kde jej ošetřovali, nebyly žádné rytířské romány, jejichž čtení miloval. Místo toho začal Ignác číst knihu o životech svatých a životě Krista, která ho inspirovala ke konverzi.

3/ Svatý František Xaverský

(1506-1552)

Narodil se v Navarra ve Španělsku. Studoval se svatým Ignácem na Pařížské univerzitě. Svatý František žil světským životem a konvertoval, když k němu svatý Ignác promluvil slovy Písma: „*Co člověku prospěje, že získá celý svět, když ztratí svou duši?*“ (Mk 8,36). Pokřtil přes 50 000 lidí všech možných ras a věku od dětí až po univerzitní studenty, od malomocných chudáků až po bohaté krále.

4/ Svatý Izidor z Madridu

(Izidor Rolník, 1080-1172)

Svatý Izidor Rolník se narodil v Madridu ve Španělsku. Byl ženatý s blahoslavenou Marií Torribiovou (blahoslavená Marie od Hlavy). Začínal každý den účastí na mši svaté brzy ráno. Úplně se spoléhal na Boha a pomoc andělů při své práci a někdy zastal tolik práce, kolik by ve stejném čase odvedli tři muži. Jednoho dne viděl pán svatého Izidora orat vedle jeho pluhu další pluh tažený bílým volkem. Běžel k němu, ale když se přiblížil, zmizeli mu z očí. Když se na to zeptal svatého Izidora, odpověděl mu: „Pane, pracuji sám a sílu nehledám u nikoho jiného než u Boha.“ Tak se rozšířila pověst o svatém Izidoru jako o světcích, kterému andělé pomáhají i při orání pole.

5/ Blahoslavená Marie od Hlavy (přesná léta neznámá)

Narodila se v Uceda ve Španělsku, pak žila v Torrelaguně, kde potkala svatého Izidora, za kterého se provdala. Byla ženou v domácnosti. Pomáhala s prací svému muži, například při hloubení studní, pomáhala v místním společenství při úklidu kaple, a podobně. Příjmení blahoslavené Marie je ve skutečnosti Torribia. Přívlastek „od Hlavy“ jí je dáván proto, že její hlava je ctěnou relikvií, uctívanou po staletí. Její tělo a hlava byly uchovávány ve františkánském konventu v Torrelaguně. V roce 1645 bylo tělo blahoslavené Marie převezeno do kostela svatého Ondřeje v Madridu, aby mohlo být uctíváno spolu s tělem jejího manžela, svatého Izidora.

(Svatý Václav) nás zve, abychom vytrvale a věrně následovali Krista, vybízí nás, abychom byli svatí. (...) Avšak ptáme se: je svatost v dnešní době ještě aktuální? Anebo je to spíše něco, co je málo přitažlivé a nedůležité? (Benedikt XVI. promluva ve Staré Boleslavi, 28.9.2009)

6/ Svatý Rafael Arnaiz Baron

(1911-1938)

Narodil se v Burgos ve Španělsku. Po studiích architektury v Madridu uslyšel Rafael volání od Boha k zasvěcení se klášternímu životu a poté, co požádal o povolení ke vstupu, vstoupil 15. dubna 1934 do trapistického kláštera. Bůh si přál jej tajemně zkusit bolestivou chorobou – akutními záchvaty cukrovky – které ho přinutily třikrát opustit klášter, ale pokaždé se vrátil s velkorysou a štedrou odpovědí na to, co poznal jako Boží volání.

7/ Svatý Jan z Avily

(1500-1569)

Narodil se v Almodóvar del Campo poblíž Toleda ve Španělsku. V Salamance se svatý Jan velmi sblížil s Tovaryšstvem Ježíšovým, studoval spolu s nimi, chtěl na ně převádět školy a pomohl řádu, který se v Salamance potýkal s mnohými těžkostmi. Když svatý Ignác viděl jednotu mezi svatým Janem a jezuitu, toužil, aby se také on stal členem řádu. Přestože tomu Boží Prozřetelnost a nemoc svatého Jana zabránily, pokračoval v rozsáhlé pomoci jezuitům. Mnoho z jezuitského rozmachu ve Španělsku je připisováno svatému Janovi.

8/ Svatá Terezie z Avily

(1515-1582)

Svatá Terezie z Avily se narodila v Avile ve Španělsku. Je první ženou, která byla jmenována Učitelkou církve. V dětství ráda četla se svým bratrem Rodrigem životopisy svatých. Byli fascinováni faktem, že kdyby umřeli, šli by přímo do nebe. Zdálo se jim, že by „zaplatili opravdu malou cenu za přijetí do Boží radosti“. Tak se rozhodli vydat do země Maurů (smrtných nepřátel křesťanů), aby se stali mučedníky.

9/ Svatá Růžena z Limy

(1586-1617)

Narodila se v Limě v Peru. Svůj vzor viděla ve svaté Kateřině Sienské. Byla první kanonizovanou Američankou. Svatá Růžena nebyla jeptiškou, ale laickou terciářkou, takže většinu svého života strávila doma u své rodiny, které pomáhala svou svědomitou prací. Pro její krásu jí od malička říkali Rosa (Růže) a to jméno jí zůstalo. Jak rostla, byla stále krásnější, ale byla tak oddaná svému slibu čistoty, že použila pepř a louh, aby si poškodila pleť a nebyla tak atraktivní. Svatá Růžena byla mystičkou a vizionářkou, která přijala mnoho duševních a fyzických utrpení včetně neviditelných stigmat.

Milí přátelé, v každém mladém člověku je touha po štěstí (...)

Je třeba brát vážně toto usilovné hledání štěstí. Vyžaduje si skutečnou a vyčerpávající odpověď. Ve vašem věku se totiž činí první velká rozhodnutí, schopná nasměrovat život k dobru nebo ke zlu.

(Benedikt XVI., promluva k mládeži, Stará Boleslav 28. 9. 2009)

SILVESTR NA VESMÍRU

Od 27. prosince 2010 do 2. ledna 2011 jsou všichni starší 15-ti let zváni na DCŽM Vesmír, kde se naskýtá jedinečná příležitost prožít závěrečné dny starého roku a první hodiny roku nového ve společenství mladých lidí.

Program: zábava, modlitba, sport, práce, odpočinek, noví přátelé.

S sebou: spacák, případně i karimatku, přezůvky, teplé oblečení, trochu cukroví na zub a případně hudební nástroj.

Doporučený příspěvek: 200 Kč/den.

Prosíme, hlase se předem!

Kontakt: DCŽM Vesmír, Deštné v Orlických horách, e-mail: dczm.vesmir@atlas.cz, tel.: 494 663 140, www.vesmir.signalny.cz.

Kvíz: KDO JE KDO?

A

B

C

D

E

F

G

H

I

Doplňte ke každému obrázku pořadí světce, o němž jste četli na předchozích dvou stranách.

Kromě světců, kteří jsou oficiálně zvoleni jako přímluvci Světových dnů mládeže v Madridu, se můžete seznámit se světci, kteří mají vztah k diecézi Tarragona, kde mladí lidé z České republiky prožijí Dny v diecézi. Jsou to svatý biskup Fruktuosus a jáhni Augurius a Eulogius. Tito jsou vyznavači a mučedníci, kteří během pronásledování křesťanů prolili svou krev pro Ježíše Krista. Patronkou tohoto města, kde evangelium hlásal apoštol Pavel, je svatá Tekla.

sv. Fruktuosus

16. konference o mládeži

ve dnech 25. – 26. listopadu 2010 v Arcibiskupském kněžském semináři v Olomouci.

Téma konference: **Mladý člověk a rodina.**

Přednášející:

PhDr. Josef Zeman, CSc. na téma Odkládaná dospělost

PhDr. Denisa Pastuszaková, Ph.D. na téma Fakticky existující soužití, vliv neúplné rodiny na osobnostní vývoj dítěte a mladého člověka

Ve čtvrtek odpoledne bude výběr z moderovaných diskusních skupin:

Rodina a formace ke kněžství, Rodina a formace k řeholnímu životu,

Rodina a formace k manželství, Jak vést mladé lidi ke kvalitnímu zrání v době známosti, Pomoc dětem a mládeži v neúplné rodině.

Zájemci o konferenci se mohou přihlásit na Sekci pro mládež ČBK, Thákurova 3, Praha 6, email: jakes@cirkev.cz, tel.: 220 181 753.

Konferenční poplatek činí 100,- Kč za oba dny.

